

Hermandad Sindical de Labradores y Ganaderos

Reflexió d'una passejada de diumenge a la tarda sobre els ramats i la situació política actual, sorgida a partir del projecte de llei d'educació, amb l'esperança que el senyor Wert pugui llegir-la. (El títol és una evocació d'un estil que crèiem definitivament oblidat però que sembla que torna amb força).

Fa unes setmanes que vaig sortir a passejar pels turons del meu poble, Santa Eulàlia de Ronçana. Era una tarda tranquil·la i convidava a aquesta activitat. Feia sol, el cel d'un blau celeste, i una brisa suau. Vaig arribar a un extrem del poble que es conserva gairebé igual que fa seixanta anys, amb l'única diferència que gairebé no es conrea. Vaig tenir l'agradable satisfacció de trobar-me amb un ramat d'ovelles, el gos i, evidentment, el pastor.

Era diumenge, i en aquesta ocasió no havia sortit a caçar, que és un dels meus esports preferits. Havia canviat l'escopeta per la màquina de fer fotografies, una altra de les meves aficions. En qüestió de segons, van venir a la meua ment infinitat de records i vivències esdevingudes a la

nostra comunitat al llarg dels anys.

El pastor i el gos es van adonar de seguida de la meua presència, per la qual cosa vaig sortir del cotxe i vaig anar caminant fins on estaven. Primer va venir el gos, va saltar-me a sobre fent-me carícies mentre feia grans salts d'alegria com si m'hagués conegut de tota la vida. No vaig tenir més remei que correspondre'l acariciant-li el cap i donant-li copets a l'esquena. Era de la mateixa raça que la Coloma, la gossa d'un pastor que vaig conèixer fa temps en el Alt Empordà, Jordi Meixach, molt ben ensenyada per guardar les ovelles i obeir correctament les seves ordres.

Las ovelles estaven pasturant, menjaven herba verda. Per associació d'idees vaig relacionar verd i el senyor Wert.

Va venir el pastor, ens vam saludar i varem entaular conversa. Em va dir que hi havia set-centes cinquanta ovelles, per cert, molt ben cuidades. Vaig calcular: En altres temps la cabanya del meu poble havia arribat a cinc mil caps però ara està a l'entorn de les dues-centes, en un sol

ramat. Per això li vaig preguntar d'on era per si havia fet la transhumància. Em va dir que no, que vivia en el poble veí de Bigues i Riells. Que fa de pastor perquè li agrada estar amb el bestiar, la naturalesa, la pau del camp, sense sorolls ni aglomeracions de gent, fruit del paisatge, parlant amb les ovelles i amb el gos, el seu fidel company que compleix ordres, porta les ovelles cap a les millors pastures i les retorna al corral. A més de delectar-nos amb la seva bona carn –deia– els ramats d'ovelles i de cabres ajuden a abonar els camps, a que es mantingui l'equilibri amb el control dels matolls del bosc i les males herbes.

* * *

Senyor Wert, potser vostè –o vostès– haurien de veure els nens catalans, que són tant els que han nascut a Catalunya, siguin del color que siguin, como els que han tingut la necessitat d'emigrar de la seva terra i han trobat entre nosaltres treball, amistat i tolerància que no tenien abans de venir. A nosaltres, els catalans, si vol, ens pot comparar amb un ramat, però li diré que qualsevol

Farmàcia

Núria Salayet Pompidó

- ELABORACIÓ DE FÓRMULES MAGISTRALS
- ORTOPÈDIA
- CENTRE D'ESPECÍFICS

Ctra. de Barcelona, s/n.
Edifici La Sala

Telèfon 93 844 89 80
STA EULÀLIA DE RONÇANA